

In ap̄ liber Ambrosij episcopi Exameron id est de sex dierum operibus in principio mundi.

Antūne opiniōis assumpſisse twies. vt aliqui eoz tria principia cōſtituerent om̄iū-deum. et exemplar. et materia. ſicut Plato. diſcipuliqz eius. et ea incorrupta et increata. ac fine inicio eſſe alſuerarēt. deūqz non tanq̄ creatorē materie. ſed tanq̄ artifice ad exēplar. hoc eſt ad ydeam intēdēte. feciſſe mundū de materia quā ſo- cant plen. que gignēdi cās rebus omnibus dediſſe aſſeratur. ipſum quoqz mundum incorruptū. nec creatū. aut factū estimarent. Alij quoqz vt Aristotiles. cū ſuis diſputandū putauit. duo principia poneſt. materiā. et ſpeciem. et ter- cum cum hiſ. qđ operatoriū dicātur. cū ſuppeteret cōpetenter effi- cere qđ adorūdū putatſet. Quid igitur tam incoueniens qđ vt eter- mitate opeis. cum dei oipotentis co- iungeret eternitate. vel ip̄m opus deum eſſe diceret. vt celū et terram et mare dimis pſeqrenk honori- bus. Ex quo factū eſt. vt partes mundi deos eſſe crederet. quāuis de ipſo mundo non mediocris in- eos queſtio fit. Nam Pitagoras vnum mundū aſſerit. alijs innūera- biles dicūt eſſe mundos. vt ſcrip-

fit Democritus. cui plurimum de phisicis auctoratis retuſtas de- tulit. Iphū quoqz mundū ſemp fuſſe et fore Aristotiles uſurpat dicere. Cōtra aut̄ Plato. nō fuſſe ſemp. et ſemp fore pſumit aſtrue re. Plurimi vero nec fuſſe ſemp. nec ſemp fore. ſcriptis ſuis testifi- cātur. Inter has diſſentōes eoz. que pot̄ eſſe veri estimatio. cum alij mundū. ip̄m deum eſſe dicāt. qđ ei mens dīma vt putant. in eſſe videaf. Alij ptes ei?. alij utrūqz. qđ figura ſit deoz. nec qui numerus. nec qđ locus. aut vita. aut cui- ra poſſit comprehendī. ſiquid mūdi estimatōe volubilem. rotūdum. ardentē quibus dā inītatū moti- bus ſine ſenſu. deum coueniat in- telligi. qui alieno. non ſuo motu ferat. Unde dīmo ſpiritu puidē ſciūs Moyses hos twim errores fore. et iam forte cepiſſe. in exor- dio ſermonis ſui ſic ait. In prin- cipio. creait deus celū et terrā.

Fīciū reruz autore mundi- creatōnem materie comp- bendes. vt deum cognosceres an inīciū mundi eſſe. vel ip̄m eſſe inī- ciū vniuersoz. ſicut in euange- lio dei filius. dicētibus. tu qđ es. r̄ndit Inīciū. qđ et loquor vobis. et ipſum dediſſe gignēdis rebus inīciū. et ip̄m eſſe creatorē mūdi. non ydeam quadā duce imitatorez materie. ex qua non ad arbitriuz ſuum. ſed ad ſpēm ppoſitam. ſua

41

opera formaret. **P**ulchre qz ait.
in principio fecit. vt incomprehensi
bilem celeritate operis exprimeret
cum effectu prius opatōis imple
te q̄ indicium cepte explicauisset.
Quis hoc dicat aduertere denuo
Moyses utiqz ille eruditus in oī
sapientia egipcioꝝ quem de flumi
ne collectū filia pharaonis vt fi
lium dilexit. q̄ sibi regalibꝫ
fultum omnibꝫ secularis prudētie
disciplinis informāt atqz instrui
desiderauit. **Q**ui cū de aqua nōmē
accepit. non putauit tū dicēdū
q̄ ex aqua cōstarēt omnia. vt tha
les dixit. Et cū esset in aula educa
tus regia maluit tū pro amore iū
sticie subire exilium voluntarium
q̄ in tirannidē fastigio peccati p
functionem delichys acqrere. **D**e
mīqz priusq̄ ad populi liberandi
mūnus vocareſ. naturali eq̄tatis
studio p̄uocatus. accipiente iū
riam de populariis suis vltus. in
uidie sese dedit. voluptatiqz eri
puit. atqz omnes regie domus de
clinās tumultus in secretū ethio
pie se cōtulit. ibiqz a ceteris nego
cijſ remotis. totū dīme cognitōi
animū intēdit. vt gloriā dī vide
ret facie ad faciez. **C**ui testificatur
scriptura. qz nemo surrexit apliꝫ
ap̄ha in israhel sicut moyses. qui
scāuit dīm facie ad faciem. non in
vīsione. neqz in sōno. s̄ os ad os
cū sumo deo locutus. **N**eqz i spē.
neqz p̄ enigmata. sed p̄spiciua p̄

sentie dīme dignatōne tonatus.
Ic itaqz moyses aperuit os suū
q̄ effudit que in eo dīs loq̄batur
scōni q̄ cī dixerat cū eum ad pha
raoneꝫ dirigeret. **V**ade q̄ ego ape
riam os tuum q̄ instruā quid des
beas loqui. **E**tēm si qđ de populo
dimittēdo diceret. a deo accepāt.
quātomagis qđ de celo loq̄retur
Deniqz non in p̄suafione hūane
sapiētie. nec in p̄philosophie fini
latoꝫ disputatōibꝫ. s̄ in oīfīo
ne spūsa v̄tutis tanq̄ testis dīmī
operis ausus est dicere. **I**n prī
cipio fecit deus celū q̄ terram. **N**on
ille vt atbōnorū concurſione mū
dus coireſ. serum atqz oīfīo ſū ex
pectauit negotiū. neqz dīſcipu
lum quendam materie quam cō
tēplando mūndū poſſet efficere. s̄
auctōrē deū exprimēdū putauit.
Aduerit emir plenus prudētie
q̄ vīſibiliū atqz inūſibiliū origi
nes ſbōſtāciānū q̄ cās reruz mens
ſola dīma cōtineat. non vt philo
ſophi disputat validiorem atbō
norū cōplexionē pſeuſerātie iugis
preſtare causam. q̄ indicauit q̄
telam aranee teſerent. qui ſic nū
nuta q̄ inūſtātiua principia cōlo
ac terris darent. que vt fortuito
cōiungerētur. ita fortuito ac temē
dissoluerētur. niſi in ſūi gubna
tois dīma v̄tute cōſtarēt. **N**ec im
merito gubernatoreſ nesciunt qui
non nouerunt deum per quem om
nia reguntur q̄ gubernantur.

Sequamur ergo eum qui et au-
torem nouit et gubernatorem. nec
vani obducamur opinionibus.
In principio inquit. quod bonus ordo
ut illud primum assenseret quod ne-
gare coheruerunt. et cognoscerent
principium esse mundi ne fine prin-
cipio mundum esse homines arbit-
rarentur. **V**nde et David cum de-
celo et terra et mari loqueretur ait
Omnia in sapientia fecisti. **D**edit
ergo principium mundo. dedit etiam
creature informe materialia. ne in-
creatuz et domine consorte substancialie
crederemus. **E**t pulchre addidit
fecit. ne mora in faciendo fuisse esti-
maretur. ut vel sic intelligeret ho-
mines. quod incomparabilis operato-
res. qui tantum opus breui exi-
guoq; momento sue operationis
absoluere. ut voluntatis effectus
sensu temporis puniret. **N**emo op-
erant vidit. sed agnouit opatum
Vbi igitur mora. cum legas. quod
ipse dixit et facta sunt. ipse manda-
uit et creatura sunt. **N**ec artis igit-
ur nec virtutis expedit. qui mo-
mento sue voluntatis maiestates
tante operationis implevit. ut ea quod
non erant esse ficeret tam velociter.
ut neque voluntas operationi per-
curreret. nec operatio voluntati. **M**i-
raris opus. quis operatore. qui pri-
cipium tanto operi dederit. quod tam
acto fecerit. **D**ubiebat statim di-
cens. quod deus fecit celum et terram.
Audisti auditor. dubitare non de-

bes. **H**ic est in quo benedixit Mel-
chisedech Abraham prem multa
rum gentium. dicens. **B**enedictus
Abraham deo summo. qui fecit ce-
lum et terram. **E**t credidit abraham
et ait. Extendo manum meam ad deum
sumum. qui fecit celum et terram. **V**i-
des quod hoc homo non inuenit. sed
deus annunciat. **D**eus est enim mel-
chisedech. qui est rex pacis et ius-
ticie nec incaec nec finem diez ha-
bens. **N**on mirum ergo si deus qui
est sine inicio. incaec omnibus dedit.
ut que non erant esse inciperent.
Non mirum si deus qui omnia vir-
tute sua continet. et incomprehensi-
bili maiestate universa complecti-
tur. fecit hoc que videtur. cum etiam
illa fecerit que non videtur. **I**n-
visibilia autem potiora esse huius que
videtur quis neget. cum ea que vi-
denter temporalia sint. eterna aut que
non videtur. **Q**uis dubitet quod de-
us hoc fecerit. qui per prophetam su-
um locutus ait. **Q**uis mensus est
manu aqua. et celum palmo. et uni-
versam terram clausa manu. **Q**uis
statuit montes in libra. et rupes
in statera. et nemora in iugo. **Q**uis
cognovit sensu domini. aut quod filia
rius eius fuit. vel quod instruxit eum.
De quo etiam alibi legimus. quod te-
net circuitus terre. et terram velut
mobilis fecit. **E**t Jeremias ait. **V**is
quod non fecerunt celum et terram. pribut
a terra. et de sub celo isto. **D**omus quae
fecit terram in virtute sua et correxit

22

orbez in sapientia sua. et in sua prudencia extedit celum et multitudinem aque in celo. Et addidit Infatutus est homo a sapientia sua. Qui enim corruptibilia mundi sequitur et ex his putat quod domine possit natuē comprehendere veritatē. quo non infatuat versute disputatis astutia. Cuz ergo tot oracula audias quibus testificat deus quod fecerit mundum. noli eum sine principio esse credere. quod quasi spera mundus esse dicatur. ut principium eius nullum videatur extare. et cum intonat quis in circuitu omnia mouentur. ut unde incipiat ubi definat. non facile comprehendas. quod circuitus principiorum sensu colligere impossibile habetur. Neque enim sphaera per initium reperiri. vel unde coperit globo lumen. vel ubi definat menstrua lune defectio. Neque vero si ipse non comprehendendas idcirco non cepit. aut nequam definet. Si ipse circuitum vel attrahendo vel graui ducas. vel centro exprimas. unde coperis a ubi defieris. interuallo interposito. non facile vel oculis colligis. vel mente repetis. et tamen et cepisse. et defuisse. et ipse tibi testis es. Nam et si sumus ibi. fugit veritatē non subruit. Que autem initium habent et finis habent. Et quod sumus dabo. initium datum esse constat. Finem autem mundi futurum ipse saluator in euangelio suo docet dices. Preterit enim figura huius mundi. Et celum et terram

preferibut. Et infra. Ecce ego vobis sum sum usque in consummatōnem seculi. Quo ergo coeternū deo mundum afferunt. et creatori omnium sociant. atque equalem esse disputant creaturā corpusque materiale mundi. inuisibili illi atque inaccessibili nature domine coniungendū pugnant. cum persertim secundum suam sententiam non possint negare. Quoniam cuius partes corruptio et mutabilitati subiacet. huius nō est universalitas huius de passionibus quibus aperte portas eius sunt obnoxiae subiacere. Principium igitur esse docet qui dicit. In principio fecit deus celum et terram. Principium autem ad tempus referatur aut ad numerū. aut ad fundatum. quo in edificanda domo. initium fundamentū est. Principium quoque eam conquerimus et depravatōis dicī posse. scripturarū cognoscimus auctoritate. Est principium artis ars ipsa. ex qua artificiū diversorum. deinceps cepit operatio. Est etiam principium bonorum operū finis optimus. ut misericordie principium est deo placere quod facias. Etenim ad referendū tribus subsidium maxime prouocamus. Est etiam virtus domini que hac exprimitur appellatōe. Ad tempore referatur vel dicere. In tempore fecit deus celum et terram. in exordio mundi quoniam fieri copit. sic ait sapientia. Cum paret celum. cum illo erat. Ad numerū autem si referas. ita duemis ut accipias. In primis fecit

deus celum et terram. deinde colles
regionis. fines inhabitabiles.
Vel sic. Ante reliquias creaturas
diem. noctez. ligna fructifera am-
mantuz genera diversa. celum et
terram fecit. Si vero ad fidamētuz
referas principiu: terre fidamēta
esse legisti. dicente sapientia. Quā
fortia faciebat fidamenta terre:
eram penes illum cōponens. Est
eciam bone principiu: discipline.
Sicut est illud. Imātū sapiēcie
timor dñi. Quā qui timet dñm de-
clinat errore. et ad virtutis semī
tam: vias suas dirigit. Nisi enim
quis timuerit dñm: non pot renū-
cere p̄ctō. Quod eciam eq̄ de illo
possumus accipere. Menſis h: in
cum menſū erit vob. Quāvis at
et de tpe istud accipiat. qz de pa-
sca dñi loq̄batur. qd̄ vēris imācio
celebrat. In hoc e: go principio
menſū: celuz et terrā fecit. qd̄ inde
mundi capi oportebat exordium.
vbi erat optima oibus verna te-
peries. Vnde et annus mudi ima-
ginez expressit nascentis. vt post
hibernas glacies atqz hiemales
caligines: serenor solito vērni te-
poris splētor eluceat. Dedit ergo
formā futuris annoz auriculis.
mudi primus exortus vt ea lege
annoz vices surgeret. atqz imāco
cuiusqz anni p̄duceret terra no-
ua seminuz germina. quo primo
dñs deus dixerat. Germinet terra
herbam feri. seminās semē iuxta

genus. et scđm similitudinē. et lis-
gnum fructifer faciens fructum.
Et statim p̄duxit terra herbam
feri. et lignum fructifer. In quo
nob̄ et moderatōis p̄petue diuinā
puidetia. et celeritas terre germi-
nantis. ad estimatō em vēne suf-
fragatur etatis. **N**az et si q̄unqz
tpe. et deo iubere p̄emptum fuit. et
terre obedire. nature. vt inter his
bernas glacies et hiemales pru-
inas. celestis imperij fotu. germi-
nans terra fetū p̄duceret. nō erat
tamen dispositōis eterne. rigido
stricta gelu. in virides subito fru-
ctus laxare arua. atqz horretib⁹
pruimis. florulēta miscere. Ergo
vt onderet scriptura vēris tēpora
in cōstitutōe mundi. ait. Menſis
h vobis imāciū menſū primus est
vob in mensib⁹ anni. primū men-
sem vērnu tempus appellans. De-
cebat em̄ principiu: anni. principiu:
esse generatōis. et ipsam ge-
neratōem molliorib⁹ auris fouei
Neqz ei possē tenera rex exordia
et asperioris labore tolerare frigo-
ris. aut torretis estus iniuriā fu-
stimere. **M**imul illud aduertere li-
cet. qz iure cōcurrat vt eo tpe vi-
deatur in hanc generatōem atqz
in his v̄his ingressus tributus.
quo tēpore ex hac generatōne. in
generatōez legitimus est trāfitus
Si qđem vērno tpe filij isrl̄ egip-
tū reliqrunt. et per mare trāfierūt.
baptisati in nube et in mari. vt
a. iij.

apl's dt. & eo tpe dñi q̄tāmis ihu
xpi pasca celebraſ. **H**oc est aiaſ
tūſit? . avitjſ ad v̄tutes. a passio
nibꝫ carniſ ad grāz sobrietateq;
mētiſ. a malicie neq;cieq; fermēto
ad v̄itātē & finceitātē regeneratō
nis. **I**taq; dī. **N**eſis h̄ vob̄ imāu
mēſu. p̄muſ ē vob̄ in mēſibꝫ aīm
Dēlinqt ei & deserit q̄ abluiſ illū
itelligiblē pharaonē p̄cipē iſtī
mūdi dices. **A**brenūcio tibi dyas
bole & angel' tuis & operibꝫ tuis
& imperijſ tuis. nec iam seruiet ei
vel terremis huius corporis passi
omibus. vel deprauate mētiſ erro
ribus. aut demersa omniſ malicia
vice plūbi. bonis operibꝫ. dexte
ra leuaq; munitus inoffenso h̄
seculi freta studet v̄stigio trāſire.
In libro q; qui inscribitur de nu
meris ait scriptura. **I**māu natio
num amalech. & ſemen eius peri
bit. **E**t vtq; non omnī nationū
prim? eſt amalech. ſed q; per in
terptatōem amalech rex accipit
imāquorū. imāqui aut gentes ſunt.
Vide ne p̄cipē mūdi huius accā
pere deleam?. **Q**ui imāperat natō
bus voluntatē ſuam facientibꝫ ci
uis ſemen peribit. **D**emen aut e?
impij & infideles ſunt. qbus ait
dñs. **V**os ex p̄e dyabolo eſtis.
Eſt ecīā imāu mīſtīu. vt eſt illō
Ego ſu prim? & nouiſſum?. imāu
& ſimiſ. **E**t illud in euāgelio p̄c
pue q̄ interrogatus dñs q; ſeſſet
rūdit imāu qd & loq; vob̄. **Q**ui

v̄erē & ſimi dīmītātē imāu ē omnīu
q; nemo aī ipſu. & ſimiſ. q; nēo
vltia ipſu. **E**t ſimi euāgeliu. **I**mā
u m̄tū ſtū vianū dñi in opa ei?. vt p̄
ipſu diſceret h̄im gen? vias dñi
ſeq & opari opa dei. **I**n hoc ergo
p̄cipio. i. in xp̄o fecit deus celūt
terā. q; p̄ ipſu oia facta ſuit. & fi
ne ip̄o factū eſt mībil. **Q**d factū
eſt in ip̄o vita eſt. q; in ip̄o c̄ſtāt
oia. & ipſe p̄mogemitus ois crea
ture. ſiue q; aī omnē creaturā. ſi
ue q; ſcūs. q; p̄mo geiti ſādi ſuit
vt p̄mogemitus iſrl. non q; ante
ōnes. h̄ q; ſādior ceteris. **D**ūs
aut dñs ſup omnē creaturā & ſim
corpis ſuceptōem. q; ſolus ſine
p̄tō. ſolus ſine vanitate. **O**is aut
creaturā ſbicta vanitati ē. **P**oſſu
muſ ecīā intelligere. **I**n p̄cipio
fecit deus celū & terā. i. aī tēpus
Hic aut imāu v̄ie nondū via & im
āu domus nondū dom?. **D**eniq;
alij dixerūt. in cephalo q̄fi in ca
pite. q̄ ſignificat in breui & in exi
guo momto ſūma oportōis ipletā
Hūt ergo & qui p̄cipiū non p̄
tpe accipiāt. h̄ aī tps. vt cepha
leo. vel caput. **V**t dicam? latine.
q̄fi ſūmā opis q; rerū viſibiliū ſū
ma. celū & terra eſt. q̄ non ſolū ad
mūdi h̄ ſpectare videtur ornatū
h̄ ecīā ad in dīciū rerū viſibiliū. &
qddā argumēti eorū q̄ nondū vi
detur. vt eſt illud p̄pletīcū. Celi
enariāt. &c. **Q**d ſeaut? apl's alijſ
verb in eaſe ſentētia cluſit dīcēs

quia inuisibilia eius per ea quae facta
sunt intelliguntur. Auctore enim an-
gelorum et dominationum et potentiarum. facile
intelligimus eum qui monito im-
perio sui. hanc tantam pulcritudinem
mundi. ex nihilo fecit esse que non erat
et non de extantibus. aut rebus. a causa
suis. donavit habere substantiam. Est
ergo hic mundus domine specimen os-
peratibus. quod dum opus videtur pre-
fertur operari. Namque ut istarum ar-
tium. aliae sunt actuose. quae sunt in cor-
poris motu. a sono vocis cessavit
motus a sonis. nihil supfuit nec
remansit. spectabilibus. vel audiabilibus.
Aliae theoretice quae vigor emetis ex-
erceant. aliae homini ut cessante pi-
tia emetis operatis quae officio opes
nunius appareat. ut edifica-
tio atque textura quae etiam tacete ar-
tifice. pitiam eius ostendat. ut ope-
ratori opes sui testimonium suffici-
getur. Hic etiam hic mundus domine
maiestatis insigne est ut per ipsum
sapietia dei manifestetur. Que vis-
dens propositum filium ad inuisibilia oculis
los metis attollens. ait. Qui magnificata
sunt opera tua domine. omnia
in sapientia fecisti. Nec ocoisse utique
factum legimus. quod genitiles plerique
quae coeterum deo mundum volunt esse.
qui adubratem in virtutis domine asse-
runt. etiam sua sponte subsistere. Et
quoniam tamen cuius deum esse fateantur
causa tamen factum volunt non ex voluntate
et dispositio sua. sed ita ut causa
in umbra corpus est. Adlxret ei-

umbra corpori. et fulgor luminis.
naturali magis societate quam voluntate
arbitria. Pulcre ergo ait moyses.
quod fecit deus celum et terram. non
dixit quod subiectum fecit. non dixit quia
cuius mundus ut esset probatus. sed fecit quod
bonus quod foret utile. qui sapiens
quod optimum iudicabat. qui omnipotens
quod amplissimum preuidebat. Quomodo
autem quod umbra esse poterat. ubi cor-
pus non erat. cum incorporei dei cor-
poreum adumbratum esse non possit.
Quomodo etiam incorporei luminis splen-
dor possit esse corporeus. sed si quis
splendor dei filius est imago dei
inuisibilis. Qualiter ergo deus. talis
est imago. Invisibilis deus. etiam
imago invisibilis. Est enim splendor
glorie paternae. a quo eius imago
subsistit. In principio inquit fecit
deus celum et terram. Et factus est ergo
mundus. et cepit esse quod non erat. Ver-
bum autem dei in principio erat et erat
semper. Sed etiam angeli dominatores
et potentiae. et si aliquis ceperit. erant
tamen quoniam hic mundus est factus.
Oia namque creata et condita sunt. vihi-
bilia et inuisibilia. sive sedes. sive
dominatores. sive principatus. sive pos-
testates. Oia inquit per ipsum et in ipso
creata sunt. Quis est in ipso crea-
ta. quod ipse est heres prius. eo quod a
prete in ipsum transierit hereditas. Si
autem pater dicit. posce a me et dabo
tibi gentes hereditatem tuam. que tamen
hereditas a prete transiit in filium.
et in proximorum reuertit a filio. Egregie

a. iiiij

itaq; ap's a hoc loco filium dixit
auctore omnibus et maiestate sua
continente omnia. Et ad romanos
de prae ait. **N**on ex ipso et per ipsum et
in ipso sunt oia. Ex ipso principium
et origo substantie mundorum. et ex
voluntate eius et potestate. Omnia enim
ex voluntate eius creperunt. quod unus
deus pater. ex quo oia. Etenim tandem
ex suo fecit. qui unde voluit fecit.
Per ipsum continuato finis in ipsum
Ex ipso ergo materia. per ipsum opera
tio que ligavit atque instruxit universa in ipsum. quod et quotidie vult oia
eius virtute manet atque coconstitit. et
finis eorum in dei voluntate recurrent
et eius arbitrio resoluuntur. In pri
cipio itaque temporum celorum et terrarum deus
fecit. Tempus enim ab hoc mundo non
ante mundum. **D**ies autem temporum portio est. non principium. Et quodque locis
serie possumus astruere quod primo diez
fecerit dominus et noctem. que sunt vices
temporum. et secundo die firmamentum fe
cerit. quo discreuerit aqua que sub
celo est. et aqua que super celum. tamen
satis est ad presentem assertorun quod
in principio celum fecerit. unde pro
gatua generatiois et causa. et terram
fecerit. et qua est generatiois subiecta
In his enim. quatuor illa elementa
creata sunt. ex quibus generatur oia
ista que mundi sunt. Elementa autem
quatuor. aer. ignis. aqua. et terra. quod
in oibus sibi mixta sunt. **N**iquidem
et in terra igne reperies. quod ex lapi
dibus et ferro frequenter excutitur.

et in celo cum sit ignitus. et nicanus
fulgetibus stellis polis. aqua esse
possit intelligi. quod vel supra celum est
vel de illo superiori loco in terrena lar
go frequenter ymbre demittitur.
Que pluribus colligere possumus.
si quod ad edificatiem ecclesie ista per
ficere videremus. Sed quod hys oc
cupari in fructuofus negocium est.
ad illa magis animus intendamus
in quibus vite fit perfectus eterne.
De qualitate igitur et de substantia celi
satis est ea proximare quod in psalmis scri
pturis reperimus. qui mediocribus
et visitatis sermonibus qualitatem na
ture celestis expressit. dices quod fir
maverit celum sicut fumum. subtilem
eius naturam. nec solidam declarare cu
piens. Ad spem quoque eius abu
dat. quod ipse de celi firmamento locu
mus est. quod fecit deus celum sicut ca
meram. quod intra celi ambitum. invi
sa claudatur. que vel in mari ge
runtur et terris. **S**ed filii significas
tur cum legitur quod sic pelle celum dominus
extendsit. Exteditur enim vel quasi
pellis. ad tabernaculum protectonis
habitatque sanctorum. **V**el quia in
liber. ut plurimorum scribatur nos
mina. qui christi gratiam fide et deuotio
ne meruerunt. quibus dominus. **G**audent
quod nomina vestra scripta sunt in ce
lo. De terre quod vel qualitate vel posi
tione tractare. nihil proderit. ad
spem futuri. cum satis sit ad sciendi
quod scripturarum dominum seies comp
lredit. quod suscepit terrena in nihil.

Quid nob̄ discutere. utrū in aere
pēdeat an sup aquā. vt inde nasca
tur cōtrouersia. **Q**uo aeris natu
ra tenuis. et mollior molem possit
fūtentare terrenā. Aut quo si su
per aquas nō demergat in aquā
gravis terrā rūma. Aut quo ei
maris vnda non cedat. et in late
ritā eius sese loco suo mota diffun
dat. **M**ulti etiam in medio aeris
terrā esse dixerūt. et mole sua im
mobilem manere. q̄ equali motu
hinc atq; inde ex omni pte ppen
deat. **D**e quo satis putamus dcm
a dñō. ad Job scritum suum. qā
locutus per nubē ait. **V**bi eras qn
ponebā fundam̄ta terre. **I**ndica
mibi si h̄es sc̄tiani. **Q**uis posuit
mensuraz eius. si nosti. aut q̄s est
qui supinduxit mēsuras sup eam
aut sup quid arculi eius confixi
sunt. **E**t infra. Conclusi mare por
tis. et dixi. **V**sq; huic venies. et nō
trāfibis. sed in te cōminuenē flus
tus tui. **N**ōne etiā dēter oñdit de
omnia maiestate sua cōsistere. in
numero et pondere atq; mensura.
Neq; em̄ creatura legem tribuit
sed accepit. et seruat acceptā. **N**ō
ergo q̄ in medio sit terra q̄i equa
lance suspendit. sed q̄ maiestas
dā voluntatis sue eam lege cōstrin
git. vt supra instabile atq; mane
stabilis pseueret. **D**icit David
quoq; ap̄ha testatur dices. **F**un
davit terra sup fundamēta eius.
non inclinabit̄ in seculum seculi.

Non vtiq; b̄ quasi tīmō artifex
deus. sed q̄si op̄otēs p̄dicat. qui
non cētro quodā terriā sed p̄cepti
sui suspēderit fūdamēto. nec eam
inclinari patiat̄. **N**on ergo men
sura centri. s̄ in dīcī dīmī accipere
dēmus. q̄r non artis mēsura est. s̄
ptatis. mēsura iusticie. mēsura co
gnitōis. q̄r omnia non tanq; im
mensa p̄tereant eius sciam. s̄ cog
nitōm eius tanq; dīmēla subiace
ant. **N**eq; em̄ cum legimus. Ego
cōfirmavi colūnas eius. vere colū
nas. eam s̄b̄mixaz possim̄ estimā
re. sed ea v̄tute que suffulciat s̄b̄
stantiam terre. atq; sustineat. **D**e
mīq; qm̄ in p̄tātē dā sit terre con
stitutio. etiā hinc collige qm̄ scri
ptum est. qui asp̄cit teraz. et facit
eam tremere. **E**t alibi. Adhuc se
mel. et ego cōcūtio terriā. **N**on er
go libramētis suis immobil̄ ma
net. sed frequēter dei nutu et arbi
trio cōmouet. sicut Job dīc̄t. q̄r
dñs amouet eam a fūdamentis.
colūne autem eius exagitātur. **E**t
alibi. Nuda inferna in cōspectu
eius. et non est morti in uolucru.
Exten̄des boream pro nūbilo. su
spēndes terram in nūbilum. alli
gans aquā in nūbilo suis. Colū
ne celi euolauerūt. et expauerunt
ab increpatione eius. virtute mī
tigauit mare. disciplina stranit ce
lum. claustra autē celi timent euz.
Voluntate igitur dei immobilis
manet. et instat in seculum terra.

scđm Ecclesiaste sententiā. q̄ voluntate dei mouetur q̄ nutat. Qđ ergo fundamētis suis mixa subfissit. nec fulbris suis stabilis p̄se uerat. sed dñs statuit eam. q̄ firū mamento voluntatis sue cōtinet. q̄z in manu eius omnes fines terre. Et hec fidei simplicitas argumētis omnibus antecellit. Clamat alij q̄ ideo nūl q̄ decidat terra. quia scđm naturā in medio regionem p̄siderat suam eo q̄ nccē sit ea; manere in regione sua. nec in p̄tem inclinari alteraz. quando contra naturam non cōmouetur. sed scđm naturam p̄dicent artificis dñi q̄ opatoris eternī excellētiā. Quis em̄ artificiaz non ab illo accepit. aut quis dedit mulieribus texture sapientiaz. aut vasiertatis disciplinā. Ego tamen q̄ p̄fundū maiestatis eius q̄ artis excellentiā non queo comprehendere. non disputatorijs me libramētis cōmittō atq̄z mensuris. H̄ omnia reposita in eius existimo potestate. q̄ voluntas eius fundamētum sit vniuersoruz. q̄ ppter eum mundus hic adhuc maneat. Qđ apostolice quoq̄z licet a strue autoritatis exemplo. Scriptuz est em̄. quia vāmitati creatura subiecta est. non spōte. sed ppter eū qui s̄biecit in spe. liberabitur aut q̄ ipa creatura a seruitute corruptionis cui grādime remuneratōis adfulserit. De natura at q̄ qlitatem

substantie celi. quid enumerē ea que disputatōib⁹ suis p̄bi texuerunt. cum alij compositū celum ex quatuor elementis asserant. Alij q̄ntam quandā naturā noui corporis ad cōstitutoem eius inducant. atq̄ assignent. q̄ aereuz esse corpus. cui neq̄z ignis admixtus sit. neq̄z aqua neq̄z terra. q̄ h̄mōi elementa suum quedam habeant cursum. atq̄z v̄sum q̄ motū natūre ut ḡuora demergant. q̄ in p̄nu; ferātur. vacua q̄ leuia in supiora se subrigant. est em̄ p̄prius cuiq̄z motus. in spere autē circuitu ista cōfundi. q̄ vim sui cursus amittere. qm̄ sp̄era in orbem suum voluitur. q̄ supiora inferiorib⁹. supiorib⁹ q̄ inferiora imitantur. Quorū aut scđni naturāi motus imitati sunt. horum nccārio ferūt imitari solere. qlitates s̄bstanciarū suarū. Quid igitur defendimus ethereū corpus esse. ne videat corruptōni obnoxium. Qđ ei compositū ex corruptilib⁹ elementis est. nccē est resoluat. nam hocipo q̄ diuise eadē sint elemēta nature simplice q̄ iniolabilē motū. h̄rē non p̄nit cum se diuersus elementorū motus impugnet. unus enīz motus omnibus aptus esse non p̄t elementis q̄ distatibus cōuenire. nā qui leuibus accommodus ē fit in modus ḡuorib⁹ elemētis. Itaq̄z qn̄ ad supiora celi motus est necessarius terrenis ḡuatūr. qn̄ ad

v

inferiora decursus expeditur igne
us vigor ille violenter attrahitur
Et enim contra nature sue vniuersitatis deorsum cogitur. Omne autem quod in contrariu[m] cogitur. non naturae seruies sed necessitat[i] cito solvit[ur]. et in ea scinditur. ex quibus videtur esse compositum. in suam quoque regionem singularis recurrentibus. **H**ec igit[ur] alii considerantes stabile esse non posse ethereū corpus celi stellarūque arbitriati sunt. quintā quandā natu ram corporis introducētes. quod diu turnam celi putaret mensurā esse substantia. **B**ed non ista opinio appetitice potuit obuiare sententie. quā dīna quoque dīni ihu xpī maiestas dei nři in euāgelio approbat. **D**ixit enim dāvid. Prīcipio terram tu fundasti dīne. et opera manus tuarū sūt celi. **I**pi peribūt. tu autem p[ro]mises et omnia sicut vestimentū veterascent. et tanquam amictum mutabis ea. et mutabūt[ur]. tu vero ipse es. et animi tui non deficiens. Qd adeo p[ro]bauit in euāgelio dīns. ut diceret. **C**elū et terra peribunt. mea autem verba non peribunt. **N**ihil igitur agunt qui ppter celi asserendā p[re]petuitatem quintū corpus ethereū introducēdūt putarūt. cum eque videat dissimilem ceteris adiunctā membris viuis portō em labez corporis magis afferre consueuisse. **N**imul ille aduerte. quia appha dāvid terrā priori loco no[n]auit. et postea

celuz credidit opus esse dīni declaramendum. **Q**uādo enim dixit. et facta sūt. nihil interest. quod prius exp̄mas. cui simul vtrūque fit factum. ne h[oc] salte prerogativa celi dīme videat ad iudicata substātie. ut p[ro]mogeite creature p[re]uilegio potior estief. Itaq[ue] illos suis relinqui? contētiōib[us] q[uod] mutuis disputatōib[us] se refellūt. nob[is] autem satis est ad salutē. non disputatōnū contouerſia sed p[re]ceptoꝝ veritas. nec argumētatiōis astucia. sed fides mētis. ut si uiam creatori potius q[uod] creatuē qui est b[ea]nūdāis in secula.

De terra.

Bonus artifex prius fundamentū ponit. postea fundamēto posito edifica tōis mēbra distinguit. adiūgit et ornamentū. Posito igit[ur] fundamēto terreni confirmata celi substātie. duo enim ista sūt velut cardines rerum. **S**texuit Terra autem erat inūfibilis et incōposita. Quid ē erat. nisi ne forte in infinitū. et sine principio extēdāt opinionē suam et dicat. ecce materia. et p[ro]len sicut p[ro]bi dicunt eiā scđm scripturā dīnam non habuit inīciū. **V**enū hoc dicētibus rūdebis quod scriptū est. **E**rat autem chain op[er]arius terre. **E**t de eo quod iubal dīns est h[oc] scriptuā. **H**ic erat pater qui demonstrauit psalterium et citharam. **E**t homo erat in austriachi regione. cui nomen erat Job. **D**efiniant ergo de verbo

questionē mouere. cum p̄sertim p̄misit moyses. q̄ deus fecit terrā.
Erat ergo ex quo facta est nam si
sine principio eam dicūt esse. iā nō
solum deum. sed etiam ylen sine
principio dicentes. definiunt vbi
nam erat. **D**i in loco. ergo etiam
locus sine principio astruit in quo
erat materia rex. que principio n̄
habebat. Qd si absurdū videtur
de loco credere. videte ne forte.
latilem terrā debeamus estimare.
que non h̄ns fundamentū alaz re
migij sūspēdebat. Vnde ergo ei
alas sumemus. nisi forte huc de
ruemus prophetā sermonis inter
ptationē. A penīs terre pdigia
audiūmus. Et illud. Vt terre na
mū penne. Hoc si sic accipiam:
i quo aere volitabat terra. Hinc
aere em̄ volare non poterat. S aer
ad hoc esse non poterat. q̄ n̄ erat
sine rex materia. elemētoꝝ facta
distinctō. cum ipa ad hoc elemēta
facta nō essent. Vbi ergo erat ma
teria ista alaz suffulta remigij?
In aere non erat. quia aer est cor
pus mundi.

Qopus aut̄ esse aerem dōct
lectio. q̄ emissa sagitta in
locū in quē iaculaſ: intēdit. In
suis aer in seipm resolutus ē. Vbi
ergo erat ylen. nisi forte dicatur.
quādā demēti intētione q̄ in dō
erat. Ergo deus id est inuisibil
nāture. atq; inuiolabil qui luē ha
bitat inaccessibile incoptibil

et purissimus spūs. locus erat' ma
terie mūdialis. et erat in deo mūdi
porcō. cum de hoc mūdo n̄ sit mens
seruulorꝝ eius. sicut h̄enius scrip
tum. de hoc mūdo non sūt. sicut et
ego non sum de mundo. Quēad
modū ergo inuisibilia. visibiliꝝ
et ei qui ordinē ac decorē donauit
omnibꝝ. incoptita copulabātur.
nisi forte q̄ dixit. terra autē erat
inuisibil. inuisibile eam per sub
stantiā credant. et non ideo quia
aquis opta. visibil corporeis ocul
is esse non poterat. quēadmodū
plerūq; in p̄fundo aquarꝝ sita. vi
sum oculorꝝ acīeq; p̄teant. Nō
em̄ deo aliqd inuisibile. sed crea
tura mundi. creaturē vtq; estima
tione c̄setur. Inuisibil etiā ter
ra q̄ nondū lux que illuminaret
mundū. nondū sol. Postea em̄m
luminaria facta sūt celi. Qz si so
lis radius plerūq; etiā aquis op
ta illuminat. et p̄fido mersa splē
dere luminis sui pdit. quis du
bitet deo ea que in p̄fundo sunt.
inuisibilia ēē non posse. nisi forte
sic accipiamus inuisibile terrā.
q̄ nondū verbo dā et p̄tectōe vi
fitabatur. que lominē non habes
bat. apter quem lominē respice
ret in terrā. Sicut scriptū ē. Dñs
respexit sup filios lominū. si est
intelligens aut req̄rens deum. Et
alibi dicit. De celo iaculatū est iu
dicū. terra tremuit et quieuit. Et
merito inuisibil. quia incopta

107

que figuram & spēm cōgruentem
adhuc non acceperat. a p̄prio cō-
ditore Et fortasse dicāt. Cur em̄z
deus sicut dixit & facta sunt. nō fil̄
cōinatus cōgruos rebus assurge-
tibus donavit elem̄tis. quasi nō
potuit celum insignitū stellis sibi
to vt creatū est refulgere. & florib-
us ac fructib- terra vestiri. Po-
tuit vtiqz. sed ideo p̄mo facta. po-
stea composita declarātur. ne vere
increata & sine p̄ncipio crederet
si sp̄es rerum velut ingenerata ab
im̄cio. non postea addite videret
ur. Incomposita terra legitur. &
bijsde a philosophis etermitatis
q̄bus deus p̄ilegij honoratur.
Quid diceret si ab im̄cio ei⁹ puls-
chritudo vernasset? Demersa aq̄s
describit. velut cuiðā principiorū
fuoruz addicta naufragio. & ad-
huc a nōnullis facta non credit.
Quid si decorē primogenitū ven-
dicaret? Accedit illud. q̄ imitato-
res nos sui deus eē voluit. vt pri-
mo faciamus aliqua. postea venu-
stemus. ne dum simul vtrūqz
adorimur. neutruz possimus ins-
plere. Fides autē nostra quodam
gradu crescit. Ideo p̄muz deus fe-
cit. postea venustavit. vt eundem
credamus ornasse qui fecerit. & fe-
asse qui ornauerit. ne alterū pute-
mus ornasse. alterū creauisse. sed
eundē vtrūqz esse opatum. vt pri-
mo faceret. postea cōponeret. ne al-
terū altero vesse crederet. **H**ec i-

euangelio huius rei euīdens testi-
monium. **N**am fuscitatus laza-
rum dominus iussit vt iudei remo-
uerent lapidē de sepulcro. vt mor-
tuum videntes. postea resuscitatū
crederent. Deinde vocavit lazaru⁹
& resurrexit. & ligatis manib⁹ &
pedibus exiuit foras. **N**onne pos-
terat remouere lapidem qui potes-
rat mortuū resuscitare? **E**t qui po-
tuit defuncto vitam reddere. non
potuit nexus soluere vinculoruz.
Cui vincis pedibus gressum de-
dit. huic non potuit ruptis vin-
culis incessuz reddere. **D**ed vtiqz
aduertimus. q̄ voluit primo de-
monstrare mortuum vt ocul⁹ suis
crederent. demide resuscitare. tercio
iubere. vt ipi⁹ soluerent vincula fu-
neris. vt inter ista fides infunde-
retur infidelibus. & per gradus
quosdam credulitas nasceret.
Fecit ergo primum deus celum &
terram. & ea tamen non quasi p-
petua. sed quasi corruptibil crea-
ture consumationi voluit subiace-
re. **V**nde in ysaye libro legitur.
Tollite in celum oculos vestros &
aspicite in terram deorsum. qz ce-
lum vt fumis solidatū est. terra
autem vt vestimentū veterascet.
Idec terra est que ante erat inco-
posita. **N**ondū enim erant maria
suo fine distincta. & id ova flu-
du & p̄fundo gurgite terra mun-
dabat. **C**ōfideā qz ecā nūc plau-
sti & ligine terra inhorre cōficiunt

nec patiens est vomeris vbi insu-
sus terris humor exundat. Erat
ergo in copita vtpote sollertis a-
gricole iarata culturis. qz adhuc
decerat cultor. Erat in copita. qz
nuda gignentur. nec thoris her-
bos a ripaz. nec opaca nemoribus.
nec leta segetibus. nec umbrosa su-
plicijs montibus. nec odora floribus.
nec gta vineis. Merito in copita.
que ornatis indigebat. cui
decerat virtus ferta gemantur. Oste-
dere enim voluit deus. qz nec mun-
dus ipse habet gram. nisi eu vario
cultu opatoi ornasset. Celum ipsius
intextu nubibus. horrore ocul. me-
sticiam animis excita confuerit.
Terra pribibus madesfacta fasti-
dio est. Maria pcellis turbata.
quos nos incutunt metus. Pul-
cherrima est rex spes. Sed qd si
est sine lumine. quid sine teperie.
qd sine aquaz congregat. qbs
ante dimersa poli huius habebat
tur exordia. Tolle solem terris.
tolle celo stellaruz globos. omnia
tenebris inhorrescut. Hic erant
ante qz dñs lumen huic mundo in-
sunderet. qz ideo scripture ait.

Quia terebra erat sup facie abyssi.
Tenebre erant. qz splendor
decerat lucis. Tenebre erant.
qz aer ipse tenebrosus est. Aqua
ipso sub nubibus tenebrosa est.
qz terebrosa aqua in nubibus aeris
erant ergo tenebre sup abissos.

aqua. Non enim malas intellige-
dum arbitror pates. qz dñs ea
maliciā creauerit. cum vtiq; non
substantia. sed accidentalis sit ma-
licia que a nature bonitate deflexe-
rit. Itaq; in constitutōne mundi.
opinio malicie interi seqstret. ne
dñe opatoi pulcherrime crea-
ture. ea que decolora sunt. admī-
scere videamus. maxie cū seqstur.

Et spūs dei ferebas sup aquas.
Quem et si aliqui p aere acci-
piunt. aliqui p spū quē spi-
ramus. qz carpm? aure huius vi-
talis spū. Nos tamē cum sacerdoti
qz fidelium sententia cōgruentes spū
scm accipimus. vt in constitutōne
mundi opato eternitatis eluceat
Premiso cī. qz in principio fecit
deus celum et terrā. id ē in xpō fecit
deus. vel filius dñs deus fecit. vel p
filium deus fecit. quia omnia per
ipm facta sunt. et sine ipso factum
ē nihil. superat plenitudo ope-
tionis in spū. Hic scriptuz est.
Verbo dñi celi firmati sunt. et spū
oris eius oīs v̄tus eorum. Itaq;
quēadmodū in psalmo dōcemur
opato em verbi. qd est verbū dñ.
et de virtute quā dedit spūscūs.
Ita h̄ appleticum resultauit orationis
calum. qz deus dixit et deus fecit.
Opūs qz dñ ferebas sup aquas.
Ornando em polo celi germinatu-
ris terris. Pulchre spū supfere-
bat. qz per ipsū habebat nouoz.

107

ptium semina germinare. scđm
qđ dixit ꝑph̄a. **E**mitte sp̄m tuum
a creabūtur. a renouabis faciem
terre. Demiqz s̄iris qui vicin? he
breo est. a sermone consonat. in
pleris qz a ḡruit. s̄ichabet. **E**t sp̄i
ntus dei fouebat aquas. id ē viui
ficabat. vt in nouas cogeret cre
aturas. a fotu suo animaret ad
vitā. **N**am ecīā sp̄iñscū legimus
creatore dicēt Job. **D**ūp̄s dīm?
qui fecit me. **V**iue ergo sp̄ūssūs
supferebat super aquas tenebre
cōttariar̄ virtutū sup̄ eas non cē
poterat. vbi locū fibi tāta grā ven
dicabat. **V**iue vt quidaz volunt
aerē accipiant. rūdeant. qua rōne
sp̄m dei dixerit. cū satis fuerit sp̄m
nūcupare. **H**ij ergo volunt a dño
deo nro quatuor. **P**rimū. elemēta
generata. celum. terrā. mare. aerē.
eo qđ cause rez. ignis. a aer. ter
ra. aq̄ fint. ex q̄bus mūdi sp̄es
constat a forma. **V**bi ergo tēbre
neq̄iarū sp̄ualiuꝫ locū habere po
tuerunt. cū anguste huius decorē
figure mūdus indueret. **N**unqđ
maliciā deus simul creauit. **D**ed
ea et nob̄ orta non a creatore om
mum deo cōdita. morū leuitate ge
neratur. non vllam creature h̄is
prōgatiā. nec auctoritatez sub
stātie natural̄ h̄ mutabilitatis sue
vitum. a errore plapismis. **E**ta
dicāt hanc deus vult de animis
singulorū. **Q**uo eam ip̄e genera
ret. cum clamet ꝑph̄a. **D**efinita a

malis v̄is a p̄cipue scūs dauid.
Define a malo a fac bonuꝫ. **Q**uo
ergo ei inīciū a dño damus? **D**;
hec op̄imio feralis. eorū qui ptur
bandā ecīā putaerūt. **H**inc
marciomis. hinc valētini. hinc pe
stes ille manicheorū. funesta san
ctorum mentib⁹ temptauerūt infer
re cōtagia. **Q**uid nob̄ ip̄o lumine
vite tenebras mortis inq̄rimus?
Scriptura dīna salutē suggest
vite odore flagrat. vt suavitatē le
gens capias. non p̄cipicij discri
mētū incurras. **H**impliciter lege
o homo. non tibi p̄e fouēa prau?
interpres effodias. **H**implex ser
mo est. qz fecit deus celū a terra.
Fecit qđ non erat. non qđ erat. **E**t
erat terra inuisibilis. **E**x quo facta
est erat. a erat inuisibil. qz exun
dabat aqua a operiebat eam. **E**t
erant super eam tenebre supfuse.
qz nondū erat lumen diei. nondū
solis radiis. qz solet a sub aquas
latētia declarare. **Q**uid ergo di
cunt qđ deus creauerit maluꝫ cum
ex contrarijs a aduersis nequaꝫ
fibi aduersa generetur? **N**ec em
vita mortem generat. nec lux tene
bras. **N**on enim sicut mutabili
tates affectuum. ita ecīā gene
rationum p̄gressiones sunt. **I**lle
ex contrarijs in contraria propos
fiti deflectione vertuntur. **I**ste
non ex contrarijs in aduersa des
flectuntur. **D**ed ex eiusdem ge
neris. vel auctoribus. vel caufis

creature in similitudine sui referratur auctoris. Quid igitur dicimus? Si enim neque sine principio est quae in creata. neque a deo facta. unde habet naturam maliciam? Nam malitia in hoc mundo esse: nullus sapiens denegavit. cum sit tam frequens in hoc seculo lapsus ad mortem. Sed ex his que iam diximus possumus colligere. quod non est una substantia. sed metis atque animi prauitatis a tramite virtutis deinceps incuriosorum animis frequenter obrepit. Non igitur ab extraneis est nobis. quod a nobis ipsis ius periculum. Intus est aduersarius. intus auctor erroris. intus in quo clausus in nobis metibus. Propositorum tuum speculare. habitum tue mentis explorare. excubias obtine aduersus mentis tue cogitationes. et animi cupiditates. Tu ipse tibi causa es improbitatis. tu ipse dux flagiorum tuorum. atque inuentor criminum. Quid alienam naturam arcessis ad excusatorem tuorum lapsuum? Utinam teipse non impelleres. utinam non precipites. utinam non inuolueres. aut studiis immoderationibus. aut indignatōe. aut cupiditatibus. que nos innexos relictus quibusdam retibus tenent. Et certe in nobis est moderari studio. prohibere iracundiam. colere cerei cupiditates. In nobis est etiam indulgere luxurie. atolere libidines. inflamare iracundiam. vel inflamanti

aurem accommodare. eleuari magis in superbiam. effundi in senectam. quod reprimi difficultate. diligere mansuetudinem. Quid naturā accusas o homo? Habet illa velut impedimenta quedam. senectutē et infirmitatē. Sed senectus ipsa in bonis morib⁹ dulcior. in concilijs utilior. ad constanciam subeunde mortis parator. ad reprimendas libidines fortior. Infirmitas quoque corporis sobrietas mentis est. Vnde ait apostolus. Cum infirmior tunc potens sum. Itaque non in virtutibus sed in infirmitatibus gloriabatur. Responsum quoque dominum refulgit oraculo salutari. quod virtus in infirmitate consumatur. Illa caue da que ex nostra voluntate pendeat. delicta iuuentutis et ironabiles passiones corporis. Quorum igitur nos sumus domini horum principia extrahimus. nec deruemus malos. sed agnoscamus ea quae nostra sunt. Quid enim possimus facere si nolumus? Huius electio nem mali nobis potius debet quam alij ascribere. Ideo etiam in iudicij istis voluntarios reos non ex necessitate compulso culpa stringit. pena condonat. Neque enim si per suorum aliquis innocentem pemerit. obnoxius fit morti. quin etiam divine ipsius legis oraculo. si quis per imprudentiam intulerit necem. accipit impunitatis spem. refugij facultatem. ut possit evadere.

Hoc igitur de eo qđ ppe malū vi-
detur. dictū sit. **M**ala cīn non sūt
mīsi que crūmīne mēntē implicāt.
et consciām ligant. **C**eterz paupe-
riem. ignobilitatē. egritudinē.
mortē. nēmo sapiens mala dixerit
nec in maloz sortē numerauerit.
qr nec cōtraria istis. in bonis ha-
bentur maximis. quoz alia nob
ex natura. alia ex comoditate acci-
dere vīdetur. **N**on oīose nob ex-
cursus iste pcessit. vt pb aremus
tenebras et abissum finiplr acci-
piendas. **E**rant autem tenebre de
vmbroatōne celi. qr omne corpus
vmbra facit qua adumbrat. vel si
mitima vel inferiora. et ea maxie.
que operire atqz includere vīdet.
Includit autē celi polus. qr celuz
hāit camera extēditur. quēadmo-
dum supra demōstrauit ius. **N**on
ergo pncipalis erat tenebrosa st-
stantia. sed quasi vmbra secuta ē
lo mundi caligo tenebrarū.
It sīme pceptōnis momento
mundus assurgens intra se inclu-
sit vmbra. vt si quis in cāpi me-
dio quem sol meridianus illumi-
net locū aliquē repente obsepiat.
et densis ramorū frondibz tegat.
non quo splēdidior foris species
loci eius effulgeat. sed hoc horre-
ti defup scena gurgustū eius in-
tus obscurū fit. **A**ut vnde antruz
clausū vndiqz hmoi locū vocarūt
mīsi q̄ atro inhorrescat situ. atqz
offusione tenebraz. **I**ste ergo te-

nebre sup aquarū abissos erānt.
nam abissum multitudinē et p̄fū-
dum aquazdicā. lectio nos euā-
geliū docet. vbi rogabant saluato-
rem demōria ne iuberet illis ut in
abissum irent. sed qui docebat vō-
lūtates demoniorū non esse facien-
das p̄cepit illis ut iret in porcos.
Porcī autē in stagnū aquarū se-
se p̄cipitauerūt ut qđ recusabant
demōria non euaderēt. sed digno-
p̄cipio demergerētur. **E**rat ergo
hec mūdi incōposita sp̄ecies et for-
ma. **E**t spūs inqt dei supferebat
super aquas.
Et dixit de?. fiat lux. et facta ē lux.
Orito pmissus est spūs dei.
vbi dīma incipere habebat
opatio. fiat inqt lux. **V**n vox dei
in scriptura dīma debuit incluē-
mīsi a lumine. **V**nde mundi orna-
tus mīsi a luce exordiuz sumeret.
Fructuā em esset si non videretur
Erat quidē deus ip̄e in lumine qr
lucē habitat inaccessibile. et erat
lumen ver. qđ illuminat omnem
hōiem vementē in hunc mundum
Sed eam lucē fieri voluit q̄ oculi
corporalibz complēxenderet. qr si
quis architectus edificiuz aliquō
dignuz habitaculo p̄familias
struere desiderat. ante q̄ fundamē-
ta ponat vnde lucē ei insinuat ex-
plorat. et ea prima est grā. que si
desit. tota domus. deformi horret
incultu. **L**ux est que reliqz domi
comendat ornatus. fiat inqt lux
b.i.

Plena vox luminis. non dispositio
nem apparatus significat. sed oper
atoris resplendet effectus. **N**ature
opifex lucē locutus est. et creauit
Sermo dei voluntas est. opus dei
natura est. lucē creauit. tenebras il
luminavit. **E**t dixit deus fiat
lux. et facta est lux. Non ideo dixit
ut sequeatur opatio. sed dicto absolut
um negocium. **V**nde pulcre dantur
cū illud. **D**ixit et facta fuit. quod dicimus
implevit effaīs. **A**uctor ergo lucis
deus. **L**ocus autem et causa tenebrarū mū
dus est. **H**ed bonus auctor ita lu
cez dilexit. ut mundū ipsum infuso
aperiet lumine. atque eius spēm ve
nustaret. **R**esplenduit igitur sibi
aer. et expauerunt tenebre. **N**oua
luminis claritate repressit eas. et
quāsi in abissos dimiserit. repete per
universa mūndū fulgor lucis infus
sus. **D**ulcre itaque et prope dixit. **E**t
facta est lux. **S**icut enim cito lux et
lux. terras. maria illuminat. et mo
mento tuis sine ulla apprehensione.
reiectis surgētis dici splendore re
gionibus. nō se circafundit aspe
ctui. ita ortus eius cito debuit ex
plicari. **Q**uid miramur. si deus lo
cutus est lucē. et caligati mūndo lu
mē emicauit. quā si quis inter aquas
mersus. oleū ore miserit. clariora
fac ea que profundi tegebātur oc
cultis. **D**ixit deus. non ut per vocis
organā quādā sonus humonis exi
ret. nec ut lingue motus celeste for
maret alloquim. atque aerez istum

quādam verbōz st̄riptus verbera =
ret. sed ut voluntatis sue cogitatō =
nem p̄deret opatōis p̄fectus. **E**t
discreuit inter lucē et tenebras

Et vidit deus lucē quod bona est

Dixit. et sonū vocis nullus aut
divinit. discreuit. et opatōis
molumina nemo apprehendit. vidit.
et oculorū eius intentōem nullus
aspexit. **E**t vidit inquit deus lucem
quod bona est. **N**ec quod ignorabat vi
dit. nec id quod nesciebat ante aut
non viderat comprobauit. sed bo
ruz operū propriū est. ut externo co
mendatore non egeat. sed grām
fiuam cum videntur ipsa testent.
Plus est quod probatur aspectu. quā
quod laudatur sermone. **D**uo ei
vtitur testimonio. nō alieno suffra
gio. **Q**uod si apud nos oculis iudi
cium emittitur. quibus simul et gra
cia venustatis et reruz men
apprehenditur. quātū magis et
que probat videt. et que videt probat
sum quod scriptū est. **Q**uia oculi domini
sunt iustos. **L**ucis natura huius ē
ut non in numero. non in mēsura. nō
in pondere. et alia. sed oīs eius in
aspicū gratia fit. **P**roprījs itaque sum
mōibz naturā lucis exprimit. quā vidē
do coplacet. quām ipsa vidēdi officiū
sumministrat. **N**ec imēto tūm sibi p̄
dicatore potuit inuenire. et quā iure p̄
ma laudat. quām ipa fecit ut ecclā ce
terā mūndū mēbra dīg sint laudibz

Vidit ergo deus lucem. et vultu suo illuminauit. Et vidit. quod bona est. Non ex parte dei iudicium. sed genera le est. Itaque non in splendor et nimis sed in omni utilitate gratia lucis probatur. Unde et discretio fit inter lucem et tenebras. ut sit separata natura lucis atque tenebrarum. nihil videatur inter se habere confusum. Et vocavit deus diem lucem. et tenebras vocavit noctem. ut in nomine ipso diem noctemque distingueret. Ad uertimur itaque propter lucis ortus ante solis diem videatur aperire. Principia dicti noctis exitum claudunt. sive iniquez temporis. et statutus limes noctis a diei uidetur esse prescriptus. Die sol clarificat. lux facit. frequenter celum nubibus texitur. ut sol tegat. nec ullus radius eius appareat. lux tamen diei demonstrat tenebras abscondit. Et factus est vesperus et mane dies unus.

EVerum aliquis cur prius vesperum. postea matrem scripturam memorauerit. ne forte noctem prius propter diem significare videatur nec ad uertutem primo propter primisent diez dicendo. Et vocavit deus diem lucem. et tenebras vocavit noctem. Deinde propter vesperum finis diei fit. et mane finis noctis. Ergo ut progratiuam et primatus natitatis diei daret. prius finis diei significavit. post quem secutura nox erit. Deinde postea finem noctis adiuxit. Eo autem usque.

noctem diei scriptura perferre non potuit. ut et diei et noctis tempora dicti appellatio cocluserit. et tanquam principali auctoritate nostris predicauerit. Et hanc scripture esse consuetudinem ut posterior appellacionem deputet. frequentibus exemplis probamus. Hicdem et Jacob dixit. Dies vite mee puerili et mali. Et iterum Omnes dies vite mee. Et datus. Posuit dies annorum meorum. non dixit et noctes. Unde aduertimus ea quae nunc in specie historie traduntur. vim statuisse legis in posterum. Principium ergo diei vox dei est. Fiat lux. Et facta est lux. Finis dicti vespera est. Jam sequens dies ex noctis fine succedit. Tentativa autem dei emides. quod diez primo vocavit lucem. et secundo vocavit tenebras noctem. Preclarum etiam unum. non prius dixit diem. nam secuturo se alio et tertio die. et deinceps reliquis. primum potuit dicere. et hoc ordinis videbat. Sed leges statuit ut xxij. hore diurne atque nocturne. diei tamen nomine diffiniantur. ut sic diceret. vigintiquatuor horarum mensura viiius diei tempus est. Dicunt enim virorum generatio reputatur et intelligit etiam feminas. quia necatur secunda prioribus. ita etiam dies numeratur et noctes estimantur ad iuncte. Dicunt igitur circuitus unus. ita unus dies. Nam plerique etiam ebdomadam unam. vnum diez dicit. quod in sequesti in vnum redeat die.

b. ii

et q̄si se p̄ces in se reuirat. Est at
et circuitus figurarū a se incipere.
et in se reuerti. Vnde et seculū vñū
inter dū scripture dicit. Nam et si
alijs locis secula appellat. vide
magis diversitates statū publi
torum vel negotiorū significare.
q̄ seculoꝝ successiōes alijs diffi
mire. q̄ magnus dies dñi et p̄cla
rus. Et alibi. Ut quid vob̄ q̄rere
diem dñi. Et hic tēbre et nō lux.
Manifestū est enim q̄ male cons
cijs et indignis dies ille tenebro
sus sit. quo fulgebit innocentia.
et mens noxīa cruciabit. Ceteruꝝ
q̄ fine interpolatōe noctiꝝ et suc
cessione tenebrarū dies ppetuus
ille remuneratōis eterne futurus
sit scripture nos docet. Dulce au
tem vicem rotāq; vnum dicitur
diem matutino eum fine conclu
sit. ut et a luce inclivare diem doc
ret. et in lucem definere. Non em̄
est integrū tempus dici et noctis
nisi fuerit expletum. Vnde et nos
sem̄ quasi in die honeste ambus
leimus. et abiciam̄ opera tenebra
rum. Noctem enim ad quietē cor
poris datam esse cognoscim̄. nō
ad numeris aliquiis et operis fun
ctionem. que somno et obliuione
trāscurrif. Non sit in nobis com
missatio ebrietatis. cubile impus
dicie. Non dicamus. tenebre et
parietes operiunt nos. Et q̄s scit
si videbit altissimus. Sed sit in
nob̄ amor lucis. cura honestatis.

et tanq̄ in die abulantes. opano
stra coram deo lucere cupiam? cui
est honor. laus. gloria. et ptas. cu
dño nro ihu xp̄o. et sp̄usco. a secu
lo. et nunc. et semp. et in omnia se
cula seculoꝝ. Amen.

Expliāt de die primo. Ināpit
de die secundo.

Diem primum. et potius
vnum. maneat enim ei p̄
phetici ſmonis progati
ua. ut potuim̄. absoluim̄. in q̄
conditū celum. terā creatā. aqua
rum exundantiā cūcūfusaz aere.
discretōez factam lucis atq; tene
brarū. dei omnipotentis et dñi nři ihu
xp̄i. sp̄us q̄z sancti opatōe cognos
timus. Quis ergo non miretur
dissimilibus mēbris. disparē mun
dum. in vñū corpus assurgere. et
insolubili concordie. caritatisq;
lege. in societate et conexionez sui
tantā distantia uenire. ut que di
sceta natuā fuit. in vnitatis et pa
cis vinculū velut in diuidua com
pactione necāatur. Aut q̄s lxxvi
dens. possilitate rōmis. infirmo
ingemio rimet. que oia vis dīma
incōprehēsibl̄ hūanis mentibz. et
ineffabil̄ sermonibz nr̄is. volūta
tis sue auctoritate conexuit. Seçat
igit deus celū et terā. et ea q̄si au
ctor esse p̄cepit. n̄ tanq̄ figure in
uetor. h̄ tanq̄ opator natuē. Nā
quō sibi ueniunt opatoria ipassi
bilis dei vtus. et passibil̄ materie